

Stanowisko Nr 11 Konwentu Marszałków Województw RP

z dnia 2020 roku

**w sprawie konsekwencji finansowych wynikających ze wzrostu wynagrodzeń
pracowników podmiotów leczniczych**

Zgodnie z ustawą z dnia 8 czerwca 2017 r. o sposobie ustalania najniższego wynagrodzenia zasadniczego niektórych pracowników zatrudnionych w podmiotach leczniczych (Dz.U. z 2020 r. poz. 830), pracownicy wykonujący zawód medyczny oraz pracownicy działalności podstawowej, inni niż pracownicy wykonujący zawód medyczny (w tym pielęgniarki i położne) są objęci regulacją płac w zakresie podwyższenia wynagrodzenia zasadniczego.

Pracodawcy są zobowiązani podwyższyć wynagrodzenie zasadnicze o co najmniej o 20% kwoty stanowiącej różnicę pomiędzy najniższym wynagrodzeniem zasadniczym a wynagrodzeniem zasadniczym pracownika wykonującego zawód medyczny oraz pracownika działalności podstawowej, innego niż pracownik wykonujący zawód medyczny. Kwota bazowa została podniesiona z 4 200 do 4 918,17 PLN. Powyższa regulacja obowiązuje od 1 lipca br.

W ślad za danymi przekazanymi przez Ministerstwo Zdrowia wynagrodzenia wzrosną odpowiednio w grupach:

- farmaceuta, fizjoterapeuta, diagnosta laboratoryjny albo inny pracownik wykonujący zawód medyczny inny niż zawód lekarza lub pielęgniarki i położnej, wymagający wyższego wykształcenia i specjalizacji – wzrost o 754 zł,
- farmaceuta, fizjoterapeuta, diagnosta laboratoryjny albo inny pracownik wykonujący zawód medyczny inny niż zawód lekarza lub pielęgniarki i położnej, wymagający wyższego wykształcenia, bez specjalizacji – wzrost o 524 zł,
- fizjoterapeuta albo inny pracownik wykonujący zawód medyczny inny niż zawód lekarza lub pielęgniarki i położnej, wymagający średniego wykształcenia – wzrost o 460 zł.

Kwota docelowych dla 2020 r. najniższych wynagrodzeń zasadniczych wyliczanych w oparciu o kwotę bazową obowiązującą po dniu 30 czerwca br. dla pielęgniarek i położnych wzrośnie następująco:

- Grupa 7 – współczynnik pracy 1,05 – pielęgniarka z tytułem zawodowym magister pielęgniarstwa albo położna z tytułem zawodowym magister położnictwa, która uzyskała tytuł specjalisty w dziedzinie pielęgniarstwa lub dziedzinie mającej zastosowanie w ochronie zdrowia - wzrost o 754,07 zł.,
- Grupa 8 – współczynnik pracy 0,73 – pielęgniarka albo położna, która uzyskała tytuł specjalisty w dziedzinie pielęgniarstwa lub dziedzinie mającej zastosowanie w ochronie zdrowia, albo pielęgniarka z tytułem zawodowym magister pielęgniarstwa albo położna z tytułem zawodowym magister położnictwa – wzrost o 524,26 zł,
- Grupa 9 – współczynnik pracy 0,64 – pielęgniarka albo położna inna niż określona w grupie 7 i 8, która nie posiada tytułu specjalisty w dziedzinie pielęgniarstwa lub dziedzinie mającej zastosowanie w ochronie zdrowia – wzrost o 459,62 zł.

W związku z zaistnieniem obowiązku zwiększenia wynagrodzeń, na wniosek szpitali powiatowych, które wystąpiły do Ministra Zdrowia o wzrost finansowania podmiotów leczniczych, Prezes Narodowego Funduszu Zdrowia Zarządzeniem Nr 86/2020/DEF w sprawie zmiany planu finansowego Narodowego Funduszu Zdrowia na 2020 rok dokonał stosownej korekty.

W uzasadnieniu do powyższego Zarządzenia określono, że Prezes Funduszu dokonuje zmiany planu finansowego NFZ na 2020 r., „poprzez zwiększenie planowanych na 2020 rok kosztów świadczeń opieki zdrowotnej w oddziałach wojewódzkich Narodowego Funduszu Zdrowia o łączną kwotę 302 679 tys. zł ze środków pochodzących z funduszu zapasowego NFZ, z przeznaczeniem na sfinansowanie skutków planowanego zwiększenia od dnia 1 lipca 2020 r. ceny punktu w ryczałcie PSZ o 3 gr., do poziomu 1,08 zł, tj. o 3%

Niemniej jednak podmioty lecznicze nie funkcjonują w 100 % tylko w formie ryczałtu. W obszarze pozostałych świadczeń, realizowanych na podstawie odrębnych umów zawartych z NFZ, wykorzystywana jest również kadra medyczna, której dotyczy ustawowy obowiązek dokonania wzrostu wynagrodzeń.

Powyższa regulacja wynagrodzeń – ok. 700 zł na pracownika – to dodatkowe koszty, na które zarządzający podmiotami leczniczymi nie mają środków, szczególnie że płatnik nie zrekompensował jeszcze podwyżek płac minimalnych, które weszły w życie od 1 stycznia br., zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę oraz wysokości minimalnej stawki godzinowej w 2020r.

Ponadto dyrektorzy podmiotów leczniczych wskazują na jeszcze jeden ważny ekonomicznie aspekt. Mianowicie trwająca epidemia koronawirusa obciążyla dodatkowo budżety jednostek ochrony zdrowia, w szczególności w zakresie kosztów związanych z zakupem środków ochrony indywidualnej.

Dlatego też Konwent Marszałków zwraca po raz kolejny uwagę na niepokojący fakt, że konsekwencjami finansowymi, wynikającymi ze zmian legislacyjnych, związanymi ze wzrastającymi kosztami wynagrodzeń, obciążane są bezpośrednio podmioty lecznicze.

W zaistniałej sytuacji, koszty związane z realizacją ustawowego obowiązku, na które podmioty lecznicze nie mają pokrycia finansowego, mogą ponieść tak naprawdę podmioty tworzące (np. jednostki samorządu terytorialnego), które – aby zapewnić ciągłość świadczeń opieki zdrowotnej – są zobowiązane do pokrywania ujemnych wyników finansowych lub wspierania finansowego podległych jednostek (pożyczki, prolongaty, dofinansowanie inwestycji itp.). Wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 20 listopada 2019 r. K 4/17, w którym Trybunał orzekł, że art. 59 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011r. w zakresie, w jakim zobowiązuje jednostkę samorządu terytorialnego, będącą podmiotem tworzącym samodzielny publiczny zakład opieki zdrowotnej, do pokrycia straty netto, jest niezgodny z art. 167 ust. 4 w związku z art. 166 ust. 2, art. 68 ust. 2 i art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz nie jest niezgodny z art. 166 ust. 1 Konstytucji straci moc obowiązującą po upływie osiemnastu miesięcy od dnia ogłoszenia wyroku w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej.

Mając na uwadze powyższe, Konwent Marszałków Województw zwraca się z wnioskiem do Rządu RP, w szczególności do Prezesa Rady Ministrów, Ministra Zdrowia oraz Prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia o spojrzenie systemowe na istniejący problem i uwzględnianie w dokonywanych zmianach legislacyjnych, które obciążają dodatkowo podmioty lecznicze, źródeł ich finansowania. Pozwoli to na funkcjonowanie (przynajmniej w danym obszarze) systemu ochrony zdrowia w sposób racjonalny i bezpieczny, w szczególności w nieprzewidzianych sytuacjach ekstremalnych, jakim jest obecny stan epidemii.

Stanowisko kieruje się do:

1. Pana Mateusza Morawieckiego – Prezesa Rady Ministrów,
2. Pana Łukasza Szumowskiego – Ministra Zdrowia,
3. Pana Adama Niedzielskiego – Prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia.